

stemme for Loven, førend man seer, hvorledes Børgen bliver beskikket. Det er vel saa, at Børgerne nu fortiden ogsaa have Midler under deres Hænder, men det er under Dverformynderens Control, og jeg maa derfor paa det Bestemteste fraraade, at Børgen kommer i Besiddelse af den Umyndiges Midler til 100 Rd., medmindre han staaer under Dverformynderens Control. Det er derfor, at jeg, som sagt, finder det betænkeligt at stemme for Loven, saaledes som den foreligger.

A. Sager: Hvad der har bevæget mig til ikke at fastholde det, som jeg tog mig den Frihed, at udtale ved 1ste Behandling, at vi nemlig skulle forhøje den Sum, der skal undrages Dverformynderiernes Bestyrelse, det var den Omstændighed, at man i Udvalget blev entig om en Genstilling til Regjeringen, som vi haabe vil foranledige en Omordning af det hele Forhold, naar vi igjen komme sammen. Det glæder mig af den høitagtede Justitsminister at høre, at han for endeel billiger de Anskuelser, som Udvalget har udtalt. I Anledning af de Betænkeligheder, den høitærede Minister har gjort gjældende, skal jeg for min Person naturligviis indrømme, at det ikke har været Hensigten, at Communerne, naar de overtage Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, skulde bære det Tab, som uheldige Conjunctioner muligviis kunne foraarsage; vi have blot tænkt paa det Tab, som kunde opstaae ved mislig Omgang og Behandling af Dverformynderimidlerne fra de Mænds Side, hvem Communerne havde betroet Bestyrelsen af disse Midler, og en saadan Bestemmelse troer jeg kan ikke være farlig; thi Communen vil nok vide at bestyre disse Midler paa en saadan Maade, at der derved ikke vil opstaae noget

Tab. Hvad nu Omkostningerne angaaer, saa formener jeg, at det vilde være tilstrækkeligt, naar der blev fastsat et Maximum for det, som dertil maatte afdrages fra Renten. Naar man gaaer frem paa den Maade, vil det vistnok være tilstrækkeligt i de mindre Communer, og i de større vil det maaskee endogsaa være for høit. Med Hensyn til Controlpen skal jeg bemærke, at det har været Udvalgets, idetmindste min Mening, at disse Sager aldeles skulde undrages Regjeringens Omraade, at de skulde gaae over til at forvaltes af de af os omtalte communale Autoriteter. Jeg har det Haab, at Communerne meer og meer ville komme til at behandle deres egne Sager, at Ministerierne mere og mere ville faae mindre med Detailspørgsmaal at bestille, og at de blive gjorte ligesaa uafhængige deraf, som Communerne trænge til at blive gjorte uafhængige af Ministerierne. Naar vi f. Ex. erindre, hvilket Revisionsarbejde der er forbundet med Gjennemsynet af hele Landets samtlige Dverformynderi-Regnskaber, og hvor let Revisionsarbejdet kan udføres, naar det deles i mange Kredse omkring i Landet, saa troer jeg, at det maa indrømmes, at det er en ikke ringe Binding; det er tillige en Binding, at Pengene blive ude i ethvert District, forvaltede af de stedlige Autoriteter og paa en anden Maade, end det hidtil har været Tilfældet. Naar der f. Ex. dannedes et Pengebureau for det hele Amt, vilde det meget lette de dermed forbundne Forretninger, som nu ere fordeelte blandt Herredsfogderne. Da der her ikke foreligger noget Endringsforslag, saa er det kun nogle Vittringer fra den høitærede Justitsminister, som have foranlediget mig til at gjøre disse Bemærkninger.